

FABIAN VAN OLPHEN

Beer uit Bundesliga ziet zichzelf met Oranje nog wel een EK of WK spelen

FRANCIS GRONDHUIS
KWINTSHEUL

In zijn eerste vier maanden Bundesliga tikte de weegschaal van 94 naar 104 kilo. Kwestie van wat extra uurtjes training en het nodige krachtwerk. Ruim 2,5 jaar na zijn vertrek uit Nederland is Fabian van Olphen met zijn brede torso en dikke spierbundels een nog imposantere verschijning. Hij ziet eruit zoals volwassen handballers in toplan den eruit zien.

De 24-jarige Hagenaar begint naam te maken in het handbalmaffe Duitsland. Met 83 treffers is hij clubtopscorer van Tus N-Lübbecke, dat met een elfde ranking in de middenmoot meedraait. Iets onder de verwachtingen, maar voor Van Olphen persoonlijk loopt het 'perfect'. Aanvankelijk werd hij alleen verdedigend ingezet, maar sinds twee maanden is daar ook de aanval bijgekomen. „Ik draai nu complete wedstrijden van zestig minuten. Krijg vertrouwen, ga steeds beter spelen. Iedereen is hartstikke tevreden.”

Op 20-jarige leeftijd was Van Olphen als talentvol schutter van Quintus de eredivisie al ver ontgroeid. Hij vertrok naar het Duitse TV Emsdetten, de ideale springplank richting Bundesliga, zo leek het.

Maar na een maand keerde de jongste telg van de Haagse handbalfamilie wegens heimwee terug naar huis. Twee seizoenen later, in 2003, waagde de schutter een nieuwe poging, toen Lübbecke zich meldde. Deze keer was hij er wel klaar voor. Lübbecke promoveerde in zijn eerste seizoen direct naar de Bundesliga, eindigde daar vervolgens als elfde en staat nu op diezelfde positie.

Hoewel hij inmiddels als steunpilaaar wordt gezien, voelt het krachtmens zich nog een kleine jongen in de Bundesliga. „Er zijn veel jonge spelers met veel meer talent. Ik moet dat compenseren door hard te werken. In Nederland was ik misschien hét talent, maar dat stelt hier niets voor. Het is leuk als je een dikke arm hebt, maar het gaat iets verder.

Paspoort

Naam: Fabian van Olphen
Geboren: 30 maart 1981
in Den Haag
Woonplaats: Lübbecke/
Kwintsheul
Lengte/gewicht: 1.94 meter/
103 kilo
Bijnaam: Tulpe (tulp)
Positie: Linkeropbouw
Oranje-debuut: 16 mei 1999
(Nederland-Turkije 17-21)
Interlands: 53 (225 doelpunten)
Clubs: Hermes, Van der Voort/Quintus, Tus N-Lübbecke

Ik zal beter met het hoofd moeten gaan spelen. Op de juiste momenten schieten of passen. Een technische fout mag op dit niveau nooit gebeuren. Verdedigend heeft het me niet zo veel moeite gekost om aan te haken. Dat is makkelijker te leren. Qua kracht kan ik het goed bijbenen en je mag er in Duitsland lekker op los beuken.”

Die werklust heeft van hem een publiekslieveling gemaakt. Beuken en raggen, daar houden ze van in Duitsland. Zijn lichaam moet nog tien jaar mee, heeft hij voorgerekend. In handbal zijn met name knieën en schouders aan slijtage onderhevig, maar Van Olphen heeft in zijn Duitse periode nog geen duel gemist.

Zijn lijf is oersterk. „Ik moet wel goed oppassen, zeggen mijn trainers. Rust nemen, goed eten en slapen. Maar ik moet eerlijk zeggen dat ik dat wel eens nalaat. Zaterdag na een wedstrijd ga ik niet 's avonds voor de buis hangen. Ik moet wel le-

Van Olphens progressie blijft niet onopgemerkt. Hoger gerangschikte clubs als Hamburg en Kroonau hebben zich reeds gemeld. „De club wil me graag houden. Het zou geen kwaad kunnen nog een jaar te blijven. Aan de andere kant is een stap verder zetten ook mooi. Zowel sportief als financieel.”

Hij heeft in zijn hoofd een plan uitgestippeld. Nog een jaar of vijf in Duitsland spelen en dan naar Spanje om de laatste jaren van zijn carrière te slijten en een bestaan op te bouwen.

Voor de absolute Bundesliga-top komt Van Olphen tekort, denkt hij. „In Duitsland speelt een groot aantal wereldtoppers. Daar zit ik niet bij in de buurt en dat zal er misschien ook nooit van komen. Waarom zouden topclubs als Kiel en Flensburg mij kopen als ze genoeg geld hebben om een Kroaat te halen die Olympisch kampioen is? Wat dat betreft ben ik in het verkeerde land geboren.”

Wel merkt hij dat zijn status groeiende is. „Andere clubs weten wie ik ben. Ik voel me ook vereerd als trainers mij kennen. Elk jaar gaat het beter, speel ik constanter

en wordt de aandacht groter. Bovendien kan ik nu zowel verdedigen als aanvallen. Het wordt interessant. Ik hoop ooit Champions League te spelen en wil dolgraag een prijs winnen. Dat is me in Nederland nog nooit gelukt. Ja, ooit Nederlands kampioen met de Haagse selectie, maar ik wil dat gevoel ervaren van iets groots winnen. Het mooiste zou natuurlijk een wereldtitel met Oranje zijn.”

Die laatste opmerking wordt gevolgd door een brede glimlach. Niet te realiseren dromen. Waar zijn ex-vriendin Pearl van der Wissel met de vrouwenploeg vorige maand een historische vijfde plaats op het WK haalde, moet Van Olphen zich met de mannen eerst voor een eindtoernooi zien te plaatsen. „Sterker, we moeten eerst die play-offs maar eens halen. En dan geluk hebben met de loting.”

Dit jaar is dat wellicht nog te hoog gegrepen, met het sterke

Griekenland in de kwalificatiepoule. „Maar volgend jaar moet dat zeker gebeuren”, zegt ‘Tulpe’, zoals zijn Duitse bijnaam luidt, stellig. „Ooit gaan we een EK of WK halen. Gezien de gemiddelde leeftijd van

de huidige selectie moet dat over een jaar of zes lukken. Het is een jonge groep, een groot aantal speelt al in het buitenland en iedereen wil gewoon heel graag.”

Hoewel pas 24 jaar vertolkt Van Olphen al een voortrekkersrol in Oranje. Vanwege de absentie van

Mark Schmetz fungeert hij tijdens deze WK-kwalificatie zelfs als aanvoerder. „Ik gedraag me in de groep wel als voortrekker en ik merk dat dat geaccepteerd wordt. Ik wil die verantwoordelijkheid ook nemen. Er wordt met recht meer van me verwacht nu het goed gaat in Duitsland en ik wil laten zien dat ik de ploeg op sleeptouw kan nemen.”

De voortekenen voor de WK-kwalificatie zijn goed. Tijdens oefentoeernooien in Leeuwarden en Roemenië presteerde Oranje naar behoren en oogde het spel verrassend goed. Dat is echter geen garantie voor succes, beseft Van Olphen. „Nu gaat het erom. En van Nederlanders is bekend dat ze het juist dan in de broek doen.”

Dat irriteert. „Je mag best zenuwachtig zijn en een bal uit je handen laten vallen. Maar agressief verdigen kan iedereen.”

'Ik was in Nederland misschien hét talent, maar dat stelt in Duitsland niets voor.'

Fabian van Olphen